

ת"פ 8581/04 - מדינת ישראל נגד דניאל שיבקוב

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 15-04-8581 מדינת ישראל נ' שיבקוב
בפני כב' השופט אברהם אליקים
מדינת ישראל המאשימה
נגד דניאל שיבקוב (עוצר)
הנאשם

גזר דין

מבוא

הנאשם הורשע לאחר הودאתו בעובדות כתוב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כולל הסכמה לעניין העונש.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן (סומן א), בתאריך 29.3.2015 במספר לשעה 23:25 נаг הנאשם בכביש 22 לכיוון חיפה שהוא נתן תחת השפעת אלכוהול כשלצידו ישבת אשתו. הנאשם חלף עם הרכב שמאל לנידת משטרת, סטה לכיוון מעקה הבטיחות וחזר למרכז הכביש. השוטר בנידת המשטרה שהבחן באופן נסיעתו של הנאשם, נסע אחריו כשאורות כחולים מופעלים בנידת. הנאשם נסע במהירות, בהתקרבו לرمזור, התקרבה אליו נידת המשטרה, השוטר צפר וכרכז לו לעצור בצד, אולם הנאשם המשיך לנוהג במהירות, חזה את הצומת למורות שאור אדום דלק ברמזור. בהמשך סטה הנאשם ימינה לעבר המסלול בו נסע השוטר ואילץ אותו לעלות על המדרכה כדי להימנע מגיעה. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה חזה צומת נוספת אדום דלק ברמזור, המשיך בנסיעה, סטה בשתי הזדמנויות לתוך נתיב הנסיעה של השוטר שרדף אחריו ואילץ אותו להסיט הנידת כדי להימנע מגיעה. קר המשיך הנאשם בנסיעה לאורך רחובות שונים, השוטר קרא לו לעצור בצד וביקש סיוע של נידות תחנת חיפה, בשלב מסוים פנה הנאשם שמאלה בחדות, איבד את השליטה ברכב והתנגש במדרכה ובדלת של בית עסק ונעצר.

בשלב זה נסע הנאשם לאחור והמשיך בנסיעה ברוחבות שונות שאחורי נסע השוטר וקורא לו לעצור, נידת שיטור משולב הטרפה למרדף, הנאשם המשיך בנסיעתו המהירה ברוחבות שונות, ביצע פניה פרסה ונסע נגד כיוון התנועה, נידת השיטור המשולב חסמה את כיוון נסיעתו, שוטרת ופקח חיכו לצד הנידת, ושاهט הנאשם הם התקרבו לצידיו הימני של רכבו וניסו לפתח את דלתותיו, הפקח הצליח לפתח את הדלת הקדמית הימנית אולם אשתו של הנאשם סגרה אותה במהירות. בשלב זה המשיך הנאשם בנסיעה, עלה עם הגלגל על רגלו של הפקח, בעוד שהשוטרת הספיקה לבrhoח הצדיה. הנאשם המשיך בנסיעה לרחוב אחר אשר נחסמ על ידי נידת משטרת ובה בלשים, הנאשם סטה בחודות, עלה על המדרכה ואז סטה שוב ופגע עם רכבו בחלק השמאלי קדמי של נידת הבילוש בעוד שהבלשים יושבים בתחום.

בכתב האישום המתוקן מתוארת נהייה פרועה לאורך 19 רחובות שונים, הנאשם הודה כי נаг כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב תחבורה הציבורי תחבורה ובכוונה לפגוע בנוסעים נתיב תחבורה או לסקן את בטיחותם, הפקח נפגע ברגלו ונגרמו לו כאבים, לבושים שהיו בנידת הבילוש בה פגע הנאשם נגרמו כאבי גב וצוואר (ראו סעיף 14 לכתב

האישום המתוון).

בהתאם להודאותו הורשע הנאשם בעבירות של סיכון חי' אנשים מzeitig בנסיבות תחבורת- עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק), נהייה תחת השפעת משקאות משכרים- עבירה לפי תקינה 26(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 ביחיד עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]- התשכ"א 1961, תקיפה שוטר- עבירה לפי סעיף 273 לחוק, הפרעה לשוטר בזמן מילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק, והזק בזמן רכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

[בטיעות נרשמה בכתב האישום המתוון תקינה 26(1) לתקנות התעבורה, בהסכמה הצדדים توקנה הטיעות לתקינה 26(2) לתקנות התעבורה עובר לשימוש גזר הדין].

ראיות לעונש

לנאהם 4 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שונות שעונשן קנס.

תקייר שירות המבחן

1. בעקבות הרשעתו של הנאשם, התבקש שירות המבחן להcin תסוקיר לעניין העונש. בתסוקיר מיום 18.10.2015 ביקשה קצינת המבחן דחיהה בת חודשים לצורך הכנת תסוקיר משלים, בין השאר משומש שה הנאשם הופנה על ידי שירות המבחן לאבחן שתוצאותיו טרם התקבלו נכון מועד, אשר לעבירות שביצע טען הנאשם כי הוא מתקשה לזכור עד כדי התרשםות קצינת המבחן כי הנאשם אינו יכול להכיל במלואן את הנטיות ועל כן מדיחק את ביצוע המעשים.

בדיוון שקיים לאחר מכן- כפי שאפרט בהמשך, התבקש הנאשם להבהיר האם אינו זוכר את שהתרחש טענתו לפני קצינת המבחן ובניגוד להודיעתו לפניי. הנאשם שבעוד מהיוסד לו ושירות המבחן התבקש להcin תסוקיר עדכני.

2. בתסוקיר השני מיום 1.3.2016 לחתם הנאשם אחראיות לביצוע העבירות, והסביר כי היה תחת השפעת אלכוהול, גם הפעם ביקש שירות המבחן דחיהה למשך שלושה חודשים לצורך אבחן ביחיד לטיפול בהתמכרוויות והכנת תכנית טיפולית. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם פועל מתוך דינמיקה של הסתרה וטשטוש באשר לאורחות חייו והגורמים שעמדו ברקע לביצוע העבירות, גם מתוך חוסר אמון או קושי לבטווח בגורמי תמיכה וטיפול.

3. בתסוקיר השלישי מיום 31.5.2016 המליצה קצינת המבחן על העמדת הנאשם ב厰ן למשך 18 חודשים, במהלך המבחן ישולב במרכז יומם למכורים ולאחר מכן ישוב לטיפול במסגרת היחידה להתמכרוויות,

בנוסף המליצה להטיל עליו מאסר על תנאי וכנס ולא להטיל עליו מאסר בפועל גם לא בדרך של עבודה שירות על מנת שלא לקטוע את התהיליך הטיפולי שיקומי בו החל. בתסaurus הובהר כי הנאשם משתף בטיפול רפואי וקובוצתי ביחידה להתמכויות, כו"ם אין סיכון מיידי להתנהגות מפרת חוק או לשימוש באלכוהול. תכנית שילובו במרכז יומם למכוריהם למשך שישה עד 9 חודשים טרם החלה כי מפקחיו התקשו להתחייב לוותכו מיידי יומם ביומו למרדף הטיפול.

שירות המבחן התרשם כי לנאים נזקקות טיפולית גבוהה, ורמת סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ולכן הומלץ על שילובו בתכנית טיפול אינטנסיבית בתחום ההתמכרות.

תמצית טענות הצדדים

4. ב"כ המשימה בטיעוני בכתב (ט/2) ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין 4 ל-6 שנות מאסר ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בטור המתחם, בנוסף למאסר מוותנה, קנס, פיצוי לפנק ולשוטרים שנפגעו מעשייו, פסילה מלנוג לשנים ארוכות ופסילה על תנאי.

בטיעוני שם דגש על חומרת המעשים, הנאשם סיכון לא רק את חייו אלא את חייו אשתו שישבה לצידו, את השוטרים שביקשו לעצרו ואת חייו ציבור המשמשים בדרך.

لتמיכת בטענותיו הפנה לפסקי דין שונים של בית המשפט העליון בהם הוטלו עונשים של 4 ו-4.5 שנות מאסר.

5. הסגנון ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן והעדיף במקרה זה את ההיליך הטיפולי שיקומי, לטענתו האירוע נמצא ברף הנמוך של עבירות סיכון חי אדם, הנאשם הביע חרטה והודה בהזדמנות הראשונה לאחר שככתב האישום תוקן לטענתו תיקון ממשמעותי. בנוסף הפנה לנסיבות חייו של הנאשם כמפורט בתסקרים שירות המבחן, הנאשם בן 31 ללא עבר פלילי, שוחרר בתנאים מגבלים ומהזה תקופה אוחכה נאלץ לשחות בפיקוחם של חברי משפלי להיות בקרבת בני משפחה מהדרגה הראשונה ולטענתו יש לראות בתקופה זו כשות ערך למאסר ממש. הוא תאר את מצבו הכלכלי והעומס על אשתו כו".

לאחר תקופה ארוכה וממושכת שהם ניסו להביא ילד לעולם, כו"ם אשתו נמצאת בחודשי ההריון הראשונים, ומכאן שהוא גם לא יכול לעבוד לאחר לידת בנה, ולכן בקשתו שלא להטיל עליו מאסר בפועל גם לא בדרך של עבודה שירות שיביאו לפגעה קשה בתא המשפחה ובילד שצפוי להיוולד.

בטיעוני איבחן את ההחלטה אליה הפנה ב"כ המשימה בה אוזכרו נאים עם עבר פלילי או עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וביטוח. מצדיו הפנה לת.פ. 15-02-51159 בו נקבע מתחם שבין 8 ל-24 חודשים מאסר בפועל וה הנאשם נדון ל-12 חודשים מאסר בפועל (הסטודנט טען כי העונש היה 6 חודשים עבודה שירות).

אפשרתי לسنגור להפנות לאחר הדיון לאסמכאות נוספות וכן הגיש הסנגור רשותה של 8 פסקי דין של בתי משפט מחוץ לפלג הוטלו עונשים של 6 חודשים מסר בעבודות שירות.

בתום הטיעונים הביע הנאשם חרטה על מעשיו. לדבריו כל יום מיום האירוע הוא נזכר במעשהיו ומAESים את עצמו על מה שעשה. הנאשם ביקש הזדמנות לשקם את עצמו בתוכנית הטיפולית, תאר את הקושי שחוווה עם אשתו להביא יلد לעולם והיום אשתו בשלבי הרין ושניהם מוחכים לידה.

דיל

اكademat milin

כאשר מדובר בכתב אישום שהוא תוכר של הסדר טיעון, אל לו לבית המשפט להזיקק לעובדות או לניטבות שלא בכללו בכתב האישום, שבעובדותיו הודה הנאשם, ראו ע"פ 3060/15 אבו רגיג נגד מדינת ישראל (21.7.2015) וכן קטעתי את הסנגור בטיעונו כאשר ביקש להפנות אצבע מאשימה לגבי האופן בו חסמה המשטרה את נתיב נסיעתו של הנאשם, או כשנישה לצטט מתיק החקירה מסמך בקשר למצבו הרפואי של הפקח.

(ראו לעניין זה גם ע"פ 4301/15 פינטו נגד מדינת ישראל (5.1.2016) והבקשה לדין נוספת עניין דנ"פ 623/16 (8.2.2016)).

מתחם העונש ההולם

במקרה זה מדובר באירוע אחד מתמשך במהלךו ביצע הנאשם חמישה העבירות המתוירות בכתב האישום המתוקן.

העיקנון המנחה בקביעת מתחם העונש הוא עיקנון ההלימה, שימושו של יהס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 4ב' לחוק).

הערכלים החברתיים העומדים על הפרק הם ביחס ציבור משתמשי הדרכ ושלומו וכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולהביא ערביים לדין, הנאשם בהתקנותיו פגע פגעה חמורה בערכלים אלו. הוא נהג נהיגה פרועה תוך מנוסה מנינית משטרתית אחת, חזה שני צמתים בהם האור ברמזו היה אדום, בשל מסויים נסע נגד כוון התנועה, אילץ את הנינית לסתות מנתיבה מספר פעמים כדי להימנע מפגיעה, פגע בפקח שנעמד לצד נידת שיטור נוספת, פגע בניירת בילוש שלישית ופגע בדלת בית עסק.

6. בראש ובראשונה אדגש כי לעבירת סיכון חי אדם בנתיב תחבורה קבוע המחוקק עונש מקסימלי של 20 שנות מסר, ובכך ביטה את חומרתה היתריה.

בעבירות מסוימות, קבוע המחוקק עוני מינימום כדי להמחיש את חומרתן, במקרה זה שלוש מතור חמשת העבירות בהן הורשע הנאשם נקבעו עוני מינימום, תקף שוטר "לא פחות מחודש ימים", הפרעה לשוטר "לא פחות מאשר ימים"

עמוד 4

"מים" וניגה תחת השפעת משקאות משכרים, פסילת מינימום לשלווה חודשיים.

אשר למדיניות הענישה הנוגה אפנה לע"פ 4860/14 מדינת ישראל נגד חואלד (10.3.2015), באותו מקרה הורשע הנאשם בשני אישומים, האישום הראשון לרלבנטי לענינו, על פי אותו אישום הורשע הנאשם בעבירות של סיכון חי אדם בנסיבות חברה, נဟגה נגד כיוון התנועה בכיביש חד טרי, اي ציות להוראות תמרור, اي ציות להוראות שוטר, סטיה מתיב, נဟגה במהלך בילוי סבירה. בית המשפט המחויז הטיל עליו בגין עבירות אלו 30 חודשים מאסר בפועל, 3 שנות פסילה ושנת פסילה על תנאי, בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את העונש בגין אישום זה על 40 חודשים מאסר בפועל וכן נקבע באותו תיק:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה יתרה של עבירות סיכון חי אדם בנסיבות חברה ועל הצורך להחמיר בעונשתם של נאשמים שהורשו בענינה פרועה ומסוכנת למטרת להימלט מפני המשטרה (ע"פ 1535/06 לוי נ' מדינת ישראל (7.6.2006); ע"פ 8703/11 מדינת ישראל נ' ג'ابر (14.8.2012)). לפיכך, נקבעו לה מתחמי ענישה מחמירים (ראו, ע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל (28.10.2013); ע"פ 2499/14 אלג'בארי נ' מדינת ישראל (5.11.2014)). מתחם העונש שקבע בית המשפט קמא בגין העבירות בהן הורשע המשיב במסגרת האישום הראשון (בין לשנה לארבע שנים מאסר) איננו הולם ואינו משקף כלל וכלל את חומרתן של העבירות שבוצעו ואת נסיבות ביצוען וכבר נפסק כי כאשר בוצעה העבירה בנסיבות שיש עמן חומרה יתרה, כמו במקרה דנן, הדבר צריך לקבל ביטוי גם במקרים העונש שקבע (ראו, ע"פ 1127/13 גברזג' נ' מדינת ישראל (15.1.2014), בפסקאות 24-25); ע"פ 291/13 אברהם נ' מדינת ישראל (22.12.2013), בפסקה 7)."

ראו גם ע"פ 6099/14 אקריע נגד מדינת ישראל (5.2.2015), הנאשם באותו מקרה נדון ל-30 חודשים מאסר בפועל בעקבות הרשעתו בעבירה של סיכון חי אדם בנסיבות חברה לפי סעיף 332(2) לחוק, ובבעירה של כניסה ושהיה בישראל שלא חוק, בית המשפט העליון דחה את ערورو וכן נקבע:

"בתי המשפט חזרו והתריעו על כך "שאין להשלים עם תופעות של נဟגה פראית ובריאנית במהלך מרדיים עם המשטרה ועל הצורך בהחמרת הענישה שיש להטיל על מי המורשע בעבירות מסווג זה" (ע"פ 3641/14 מדינת ישראל נ' חסונה, פסקה 6 (2.7.2014) (להלן: "ענין חסונה"). על תופעת המרדפים עמד בית משפט זה בעניין אלקייאן (ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' ابو אלקייאן (11.11.2004) שם הושת עונש מאסר של 48 חודשים בגין עבירת מרדף. כבר נזכר לי לומר כי "הלכת אלקייאן עומדת איתן על רגליה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ואמורה להנחות אותן בקרים כגון דא בקביעת מתחם הענישה" (ע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.10.2013))."

בע"פ 1986 סידגיב נגד מדינת ישראל (24.2.2014) הורשע הנאשם בעבירה של סיכון חי אנשים בנסיבות חברה לפי סעיף 332(2) לחוק ובנוגה בשכרות לפי תקנה 169ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 בצוות סעיפים 62(3) ו-68 לפיקוד התעבורה [נוסח חדש]. עוד הורשע המערער בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובהתאם לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק. בית המשפט המחויז גזר על המערער שלוש שנים מאסר בפועל מיום מעצרו, בית המשפט העליון אישר מתחם הענישה שנעשולושים לשישים חודשים מאסר וכן נקבע:

"העבירות בהן הורשע המערער הן מכוערות ו חמורות. המערער נסע בפראות בכביש לאחר שנטל תרופות ושתה אלכוהול לשוכרה, הילך אימיים על המתлонנים, העמיד בסיכון חמור חי" אדם, ורק באורה נס לא גרמו פגיעות בנפש בשל התנהגותו. בית משפט זה עמד לא אחת על החובה להטיל עונשים הולמים ומשמעותיים על המסקנים מזיד את חי' המשתמשים בדרך (ראו ע"פ 6461/11 יאסין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (22.1.2014)), בפרט כאשר העבירה נעברת במצב של שכנות. העובדה כי מעשיו של המערער לא גרמו בפועל לפגיעות בנפש, אף כי אין להתעלם ממנה, אינה מכך בוגרנית הבדיקה הקלה מופלת בעונשו של מי שהורשע בעבירות אלו, אשר בהן פוטנציאלי הפגיעה הקטלנית גבוהה ביותר ... נופך נוסף של חומרה נלווה למשי המערער נוכח התנהגותו שלוחת הרון לפני השוטרים שהגיעו למקום. שיקולים אלה של גמול והרטעת היחיד והרבבים, כמו גם נסיבות ביצוע העבירות ו מדיניות הענישה הנהוגת, נשכלו כולם על-ידי בית המשפט קמא אשר קבע את עונשו של המערער בתוך מתחם הענישה, בהתאם לנסיבותו האישיות ומבליל שהתעלם מהركע הנפשי, מהבעת החרטה והצעיר של המערער, מהודאותו וכן מן העובדה כי פיצה את המתлонן והלה מחל לו".

7. פסקי דין אליו הפנה הסגנון בראשימה שהגיש לאחר הדיון, אינם מועילים לעניין בחינת מתחם העונש ההולם, פסקי דין שסומנו ז' ו-ח' בראשימה אינם מתאימים מאחר ובهم היה עונש מוסכם בהסדר טיעון, פסקי דין ב', ה' ו-ו' אינם מתאימים ממשום שביהם לא מדובר בנהיגה פרטית אלא בידי אבנים או חבלה ברכב, (החוללה ברכב נעשתה על ידי נאשם הסובל ממחלת נפש). בפסק דין ד' מדובר בנהיגה בקטנווע, ונקבע בו מתחם שבין 30 ל-48 חודשים מסר בפועל (שאינו מתישב עם טיעוני הסגנון). בפסק דין א' לא נקבע מתחם כי מדובר בפסק דין משנה 2010 שניתן לפני תיקון 113 לחוק, כך שלא יוכל להסתמך על פסקי דין אלו.

8. על מנת להמחיש את נהיגתו הפרועה של הנאשם אתאarity את המסלול לאורכו נסע כשהוא נמלט מהשוטרים והוא נתן להשפעת אלכוהול, אנקוב רק בשמות הרחובות: כביש 22, חציית צומת באור אדום, חציית צומת נוספת באור אדום, גשר פז, ציזל, חטיבת גולני, סמטת הרכבת, פגעה בדלת בית עסק, חטיבת גולני, העצמאות, פלי"ם, קיבוץ גלויות, ואדי סאליב, קיבוץ גלויות, הרב מרכוס, עקרון, לוד, ייחיאל, אימבר, סירקין, עקרון, ייחיאל, פגעה בפקח, סירקין, פגעה בניירת הבילוש.

רק בסיס נהיגתו הפרועה של הנאשם לא גרמה לפגיעות בנפש, לו, לאשתו, לשוטרים וליתר המשתמשים בדרך. הנאשם חצה שני צמתים שהאור ברמזוור היה בצבע אדום, הוא נסע נגד כיוון התנועה, בשלב מסוים איבד את השיטה ברכב, התנגש במדרכה ובדלת של בית עסק וגעץ, אלא שעצרה זו לא הביאה לסיום המרדף, הוא הסלים את התנהגותו, נידית שיטור שחסמה את דרכו לא מנעה ממנו להמשיך בנסיעה תוך שהוא עולה עם גלגל הרכב על רגלו של הפוך ורק חסימה נוספת של נידית בילוש הביאה לסיום המרדף, בדרך של פגעה בניירת כשבתוכה יושבים בלבושים.

בפועל נפגע פוך ובלבושים, לפוך נגרמה פגעה ברגלו שהתקבטה בכאבים, הלבושים שיישבו בניירת בעת שהנ帞ם פגע בה עם רכבו, סבלו מכABI גב וצוואר, נידית הבילוש ודלת בית עסק ניזוקו.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות

הקשרות בביצוע העבירות אני קובע כי העונש ההולם בנסיבות זה הוא מאסר במתחם שבין 30 ל-60 חודשים אחדי מאסר בפועל ופסילת רישון נהייה לתקופות שבין שנתיים ל-5 שנים.

העונש המתאים

9. אקדמי ואבahir כי ביום 17.9.2016 הנאשם הודה והורשע במינויו ל כתוב האישום המתווך, שהתבקש להתייחס למשעו בפני קצינת המבחן טען כי אינו זוכר את הפרטים (ראו תסקיר מיום 18.10.2015). בדיון שהתקיים לאחר מכן, ביום 13.12.2015, ביקשתי התיחסותו של הנאשם לעובדות כתוב האישום ולאחר שהתחלה לקראו בפניו את סעיפי כתוב האישום, בקש הסנגור דחיה של שבוע ימים וכך נעשה.

בישיבת 20.12.2015 הנאשם שב והודה במינויו לו תוך הדגשה כי הוא זוכר את האירוע. הוא המשיך והודה לאחר מכן בפני קצינות המבחן כמתואר בשני התסקרים גם בדבריו בתום הטיעונים לעונש.

10. בנגוד לumedת המאשימה, אני סבור כי שירות המבחן בתסקיריו האחרון מציע תכנית טיפולית שיקומית, הגם שמצוינים בתסקיר גם טיעונים סותרים לכואורה, בפסיקת הרבייה בעמוד הראשון נכתב כי אין סיכון מיידי לפניו של הנאשם לאלכוהול או להתנהגות מפרת חוק, מחוות דעת פסיכיאטרית שהוצאה בפני קצינת המבחן עליה כי הנאשם לא סובל כיום מהתמכרות לאלכוהול או לחומרים פסיאוקטיביים, כמו גם בעבר.

אני מקבל את עמדת שירות המבחן לפיה לנאשם נזקקות טיפולית גבוהה וכי הוא מוכן לשתף פעולה, אך אני סבור כי יש לחרוג במקרה זה ממתחם העונש ההולם.

11. אני סבור כי יש לאמץ במקרה זה את האמור בתסקיריו שירות המבחן, כלל מושך הוא כי אין חפיפה בין שיקולי לבון שיקולי בית המשפט. ראו לעניין זה רע"פ 15/8399 קדוש נגד מדינת ישראל (19.5.2016):

"שכבר נקבע בפסקתנו כי בית המשפט איננו כבול להמלצות שירות המבחן בבאו לגזר את הדין ואביא בהקשר זה ציטוט רלבנטי: "המלצותו של שירות המבחן, כשם כן הן - המלצות. בית-המשפט אינו כבול לומר בהן והוא אינו מחויב לפעול על פייה. עמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבאו לגזר את דיןו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלוקת ולעתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנسبותיו הוא, וכל מקרה יבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצות שירות המבחן" (ראו: רע"פ 12/7257 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (18.10.2012))."

12. במקרה זה נראה שההתוצאה אליה הגיע השירות המבחן אינה מביאה בחשבון את חומרת המעשים ואת מדיניות העונישה, אני סבור כי בנסיבות תיק זה בו ביצע הנאשם עבירה שעונשה המקסימלי 20 שנה, תוך שהוא מסכן את ציבור רחב, ניתן להסתפק במאסר על תנאי.

זה השלב לשוב ולהזכיר את פסקי הדין אליהם הפנה הסגנור (הרשימה הוגשה לאחר הדיון), באותם פסקי דין של בתי משפט מחוזיים שונים, ניתנו עונשי מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות, אין מקרה אחד מהמרקם עליהם הצביע הסגנור בו נגזר עונש כמפורט על ידי השירות המבחן, מאסר על תנאי בלבד. אמנם הענישה אינדיבידואלית אך תיקון 113 לחוק נועד כדי ליצור מתחם עונש הולם שיחול על כל מבצעי "המעשה" ולאינדיבידואליות של "העשה" ינתן ביטוי בתווך המתחם, למעט חריגים של סטייה מהמתחם שאינם מתקיים במקרה זה.

עוד אוסף כי התופעה החמורה של נהיגה פרועה ומסוכנת במטרה להימלט מפני המשטרה מחייבת עונשה שתbia להרעת הרבים (ראו סעיף 40 לחוק), ואני סבור כי יש סיכוי של ממש שהחמורה בעונשו של הנאשם תביא להרעת הרבים, ידע כל מי שנוהג ברכב כשהוא נמצא תחת השפעת משקאות משכרים, וכך נוהג נהיגה פראית המסכנת את המשתמשים בדרך, כי עונשו במקרה זה יהיה לתקופה ארוכה מאחוריו סORG וברית.

13. אשר לנسبות שאין קשרות בביצוע העבירה (סעיף 40יא' לחוק), אני משוכנע כי עונש של מאסר בפועל יפגע בנאשם, באשתו ובילדם שעומד להיוולד בעוד מספר חודשים. בהתחשב בעובדה זו, ביחיד עם נתילת האחריות של הנאשם על מעשיו, הודיעתו בהזדמנות הראשונה, ואישיותו כמתואר בתסקרי שירות המבחן, אני סבור כי במקרה זה יש להעמיד העונש בקצת התחתון של מתחם העונש ההולם.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

עונש של 30 חודשים מאסר בפועל, מתקופת המאסר יnocו הימים בהם היה במעצר מיום 29.3.2015 ועד ליום 25.5.2015.

הנאשם יתייצב למאסר בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 24.6.2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות או דרכו. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למון מוקדם, עם ענף אבחון ומון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

12 חודשים מאסר על תנאי. הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה של סיכון חי אנשים במידה בנותיב תחבורה וירושע בשל עבירה צאת תוך תקופה התנאי או לאחריה.

4 חודשים מאסר על תנאי. הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים וירושע בשל עבירה צאת תוך תקופה התנאי או לאחריה.

אני פוסל את הנאשם מלקביל או להחזק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים מיום שחררו מבית הסוהר. אני מפנה תשומת לב הנאשם להוראות סעיף 42 (ג)(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 לפייה:

"ביחסוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין:

(1) התקופה שהlapפה עד מסירת הרישון לרשות שנקבעה לכך בתחום ודרך שנקבעה".

אני קובע כי הפסילה תחול מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, מניין שלוש השנים יתחיל רק לאחר הפקדת הרישון.

. 14. בהתחשב בתחום המאסר הארוכה ומצבו הכלכלי לא אטיל עליו קנס.

בהתחשב באופי הפגיעה במתלווננים, שאיןנו מספיק מוגדר לצורך הערכת גובה הפיצוי, לא אחיב הנאשם בתשלום פיצוי. כל מי שנפגע מעשיו של הנאשם, לרבות פגעה לרכשו, זכאי לתבע פיצוי על נזקיו בפני הפורום המתאים.

אני ממליץ לשירות בית הסוהר לשלב הנאשם בהליך טיפול לשם גמילה מאלכוהול, במידה וה הנאשם יחפש בכך.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיון תשע"ו, 14 יוני 2016, בנסיבות ב"כ המאשימה עו"ד שגב אדלר, הסגנו עו"ד שמואלי וה הנאשם בעצמו.